

indrømmer ogsaa, at man maa gaa ud derfra ved Behandlingen af Forslaget. For saa vidt er det en endelig Foranstaltning, der træffes. Det vil ganske sikkert frembyde store Vanskeligheder at faa det Udbytte, som saaledes fremtidig kommer Kommunerne til gode, til atter at falde tilbage til Staten. Men mine Udtalelser i mit første Foredrag havde navnlig ogsaa Hensyn til Forholdet efter Grundlovens Regler for den umiddelbare Valgret til Landstinget. Det er der, at det efter min Mening bliver det afgørende blandt andet, om de Dele af Skatten eller hele Skatten, hvis Udbytte nu skal tilfalde Kommunen, vedbliver at være en Statsskat eller ej. Jeg kan ikke tro andet, end at man maa kunne finde et Udtryk i Lovgivningen for den Operation, som jeg saaledes sigter til, nemlig Overførelsen af Udbyttet af Skatter i samme Forhold til Kommunen, hvori de falde, uden derved at komme i Strid med Grundloven. Det maa kunne gøres saa tydeligt, at selv om det ganske vist vil blive et Spørgsmaal for Domstolene at afgøre en Gang i Tiden, hvorledes Loven vil være at fortolke, vil det dog blive en haabløs Sag for den, der vil rejse Paastand paa, at det, at dette Udbytte saaledes overføres til Kommuner, skulde gøre, at disse Skatter bleve kommunale Skatter.

Med Hensyn til den umiddelbare Valgret til Landstinget kom det meget ærede Medlem ind paa forskellige Betragtninger, hvorefter det skulde stille sig saaledes, at Formuen meget let vilde komme til at fortrænge Hartkornets Indflydelse i den her omhandlede Henseende. Jeg tror ikke, at det i Virkeligheden vil blive saaledes, men skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa denne Sag, men kun henvise til, at de af det ærede Medlem anførte forskellige Tal, saa vidt jeg forstod ham, kun gjaldt for 1 Tønde Hartkorn, og de viste altsaa kun, hvor meget der behøvedes af Formue for at ækvivalere Betydningen af Skatten paa 1 Tønde Hartkorn til Stat og Kommune. Naar dette Spørgsmaal skal tages praktisk, gælder det imidlertid ikke 1 Tønde Hartkorn, men i Reglen mindst 8 Tønder, idet dette Antal er det afgørende for Valgretten. Det Beløb, der saaledes skal til i Formue- og Indtægtsskat, for at ækvivalere den Indflydelse, som dette Hartkorn har, bliver da betydeligt større, men dette er et Punkt, som har sin store Betydning og kan drøftes nærmere i Udvalget. Jeg skal der tillade mig at møde op med de fornødne Beregninger angaaende, hvorledes dette Forhold i Virkeligheden

vil stille sig, og jeg tror, at man da vil indrømme mig, at jeg havde Ret, naar jeg, da jeg tidligere havde Ordet, udtalte, at der behøvedes en ikke ringe Formue til at ækvivalere den Betydning, der fremdeles tilkommer Hartkornet. Paa den anden Side kan det heller ikke nægtes, og det indrømmede det meget ærede Medlem ogsaa, at naar man paalægger en Skat paa Formue og Indtægt til Staten, maa man ogsaa have Adgang til at konkurrere med Hartkornsskatten med Hensyn til den her omhandlede Valgret.

Det meget ærede Medlem havde opfattet mine Udtalelser rigtigt i mit tidligere Foredrag, da jeg over for den Kritik, der er fremsat, opfordrede til tillige at rejse Spørgsmaalet om, hvorledes man da skulde gennemføre det Formaal, man fra alle Sider var enig om. Det var min Mening at advare imod den i og for sig golde Kritik, idet man stiller sig paa et rent ensidigt Standpunkt og kun drager til Felts mod det foreliggende og dermed mener at have gjort alt, hvad denne Kritik kræver. Jeg tror, at en berettiget Kritik skal være mere alsidig og gaa saa vidt, at den endogsaa selv søger en Løsning paa de Spørgsmaal, der ligge for, og derefter kritiserer saa vel den ene som den anden Løsning under en Sammenligning mellem dem. Det var dette, jeg gerne vilde opfordre det eventuelle Udvalg til at gøre, og det glæder mig, at jeg for saa vidt er i Samstemning med det meget ærede Medlem. Det meget ærede Medlem kom saa ind paa en Antydning af, hvad Vej man efter hans Mening skulde gaa for at løse Formaalet, idet han atter nævnedes en Fiksering af Hartkornet. Jeg vil meget gerne, hvis det ønskes fra Udvalgets Side, være med til at drøfte dette store, og jeg gentager det, overordentlig vanskelige Spørgsmaal. Jeg vil meget nødig just have det sat i en saadan Forbindelse med Loven, at man skulde begynde med at drøfte dette Spørgsmaal, inden man drøfter det foreliggende Forslag. Men jeg vil meget gerne gaa med til at drøfte Spørgsmaalet i Forbindelse med Forslaget. Jeg tror, at man da ogsaa skal sande, at det næppe vil være muligt at finde en tilfredsstillende Løsning. Det meget ærede Medlem har for saa vidt allerede imødegaaet, hvad der fremkom fra det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch), der var inde paa en Specificering af Hartkornet, saaledes som det almindelig opfattes, naar dette Problem stilles op, idet man ganske simpelt tager Hartkornsskatterne efter Gennemsnittet for